

[M. C. Jensen.]
den Affattelse, hvori det er oversendt fra Folketinget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 49 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Man gik derefter til den sidst paa Dagsordenen opførte Sag, nemlig

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Værn for Erhvervs- og Arbejdskraften.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1015).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Carl F. Madsen: Ved de Forhandlinger, der er ført i Udvalget om det foreliggende Lovforslag, er det altsaa ikke lykkedes at naa til Enighed. Flertallet har, trods de meget vigtige Anker, der er rettet mod Lovforslaget, og trods de mange advarende Røster fra de mest betydende Foreninger her i Landet dog opretholdt Lovforslaget og indstiller nu dette til Vedtagelse. Det synes endda at dømme efter de Udtalelser, der er fremkommet fra det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch), som om Flertallet netop ved de mange Henvendelser fra de forskellige Foreninger er blevet bestyrket i Troen paa, at Lovforslaget, naar det ophøjes til Lov, vil svare til sin Hensigt, nemlig at beskytte Forbrugerne, som maa føle sig tilfredse med Loven. Betragtninger af den Art fremfører man altsaa paa Trods af Udtalelser i modsat Retning fra en hel Række betydende Organisationer, saaledes fra Arbejdsgiverforeningen, Grosserer-Societetet, Fællesrepræsentationen for Industri og Haandværk, Dansk Dampskibsrederiforening, Provinshandelskammeret, De samvirkende Fagforbund, De københavnske Handelsforeninger, Fællesrepræsentationen for Landhaandværkere, Danmarks Detailfiskehandlere, Dansk Arbejdsmandsforbund,

Aarhus Handelsforening og Aalborg Handelsforening. Desuden har Ingeniør J. P. Arnfred paa Andelsudvalgets Vegne henstillet til Ministeriet at fritage Andelsforeninger for Lovens Straffebestemmelser, og dertil har Proprietær Tvedegaard paa De samvirkende danske Landboforeningers Vegne givet sin Tilslutning.

Det fremgaar altsaa af Svarene fra de nævnte Organisationer, som — det vil jeg tillade mig at paastaa — repræsenterer langt den overvejende Del af Forbrugerne, at der i Virkeligheden kun er et meget ringe Mindretal, der ønsker Forslaget gennemført. Fra Arbejdsgivere og Arbejdere, fra Handelen, Industrien og Haandværket, ja selv fra Landbruget næres der Betæneligheder ved den foreslaede Straffelovgivning, og til disse Betæneligheder slutter sig endvidere Dommerne i den faste Voldgiftsret, ligesom en hel Række kendte Jurister paa forskellig Maade har tilkendegivet deres store Betæneligheder ved en Lovgivning af den Beskaffenhed, her er Tale om. Men Flertallet har ikke ment at burde tage Hensyn til det. Man har paa Fornemmelsen, at de, der udgør Flertallet, er lige glade, nærmest selvglade, at man overlegent afviser Kritikken, og at man lever i den, forekommer det mig, mærkelige Tro, at det gennem denne Lovgivning nok skal lykkes at knægte den danske Foreningsbevægelse. Ja, Tiden vil nu vise de Herrer, at de bliver grundigt skuffet. En Lov maa være i Pagt med Udviklingen, for at den kan faa blivende Værdi, men det er den Lov, her er Tale om, aldeles ikke. Den gennemføres paa Trods af Udviklingen og paa Trods af den hæftigste Modstand fra store og brede Dele af Befolkningen. Jeg for mit Vedkommende spaar derfor Loven en kort Levetid. Man vil se, at i Løbet af meget kort Tid vil de Lænker, som Magthaverne nu i deres utrolige Overmod søger at lægge paa den brede Befolkning, blive sprængt.

Efter disse korte indledende Bemærkninger skal jeg gaa over til en Omtale af Lovforslagets forskellige Bestemmelser og den Korrespondance, der har været ført med Handelsministeriet. Lovforslaget er affattet paa en Maade, som efter min Formening nærmest kan sammenlignes med en Harmonika. Man ved, at det er et Instrument, som kan trækkes ud og ind efter Behag, og man ved tillige, at der paa et saadant Instrument kan spilles alle mulige og umulige Melodier, og da navnlig de sidste. I den Affattelse, Lovforslaget nu